

Forvaltningscontoirerne; men Udvalget har i denne Henseende paa ny raadført sig med Finantsministeren, og han har gjentaget den Tanke, som han jo allerede i Forslaget her har udviklet, at det var en Sag, som var overkommelig, og som ikke vilde paalægge nye Byrder for Forvaltningen eller for den kongelige Kasse. Naar disse Betragtningmaader ere gjorte gjældende for Thinget, saa behøver jeg vel knap at tilføie, at det er Udvalgets Hensigt ogsaa at gaae ind paa Forslaget i denne Henseende, med de saa Rettelser, som man vil finde i det forelagte Forslag til Uendring af Udkastet. Disse Rettelser angaae Enkeltheberne, og har altsaa ikke med den nærværende Forhandling at gjøre.

Den anden Part af Lovforslaget, som indbefatter §§ 4, 5 og 6, omfatter en meget vigtig Sag i vort finantsielle Forhold til Embedsclassen, det er Forskud givet paa Gager. Naar vi komme alvorligt til at undersøge, hvorledes dette Forhold er, saa ville vi let komme til at see, at det er i en høj Grad indgribende og kan have de allervigtigste Følger for hele Forvaltningen. Dette har medført, at Udvalget ikke har troet at kunne blive staaende ved det Forslag, som er kommet fra Finantsministeren, ja, at man ikke engang har kunnet enes om et Forslag, som man i denne Henseende har kunnet finde fyldestgjørende, og Udvalget har deelt sig netop i lige Dele; thi naar der paa det forelagte Forslag kun staaer opført 6 af Udvalgets Medlemmer for det første Forslag, nemlig det hvorved Forskuddene i det Hele skulde falde bort, og 7 for det andet, saa maa det bemærkes, at et af de Medlemmer, som ved Forhandlingerne, herom i Udvalget var borte, nemlig Medlemmet for Aalborg senere er kommet tilstæde og har bedet mig tilføie hans Navn. Det er Navnet Røe, som altsaa maa tilføies som det syvende, og Forholdet er saaledes lige, da det femtende Medlem endnu er fraværende. Den Betragtning, som har ledet hele Udvalget til ikke at gaae ind paa Lovudkastets Bestemmelse, maa deels søges i hvad allerede de temmelig fuldstændige Motiver indeholde. Det er vel en anden Art af Gjæld, som her er omtalt, det er Laanegjæld, men den maa antages oprindelig at hidrøre fra Forskudsgjælden. Af

Motiverne vil man see, at denne Laanegjæld i en Række af ikke saa mange Aar, nemlig fra 1823 indtil nu er steget til ikke mindre end 1 Million Rbd. I 1823 er nemlig blevet affrevet en betydelig Sum, en Sum, som løb op til tre Hundrede og nogle og Halvtredstusindstyve Tusinde Rigsbankdaler. Man vil altsaa see, at disse Laan stige paa en saadan Maade, at det maa være en ikke uvigtig Sag, at søge itide at forebygge, at lignende skal kunne skee i Fremtiden. Idet, at jeg omtaler dette, maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at Udvalget ikke alene her holdt sig til Motiverne, men der er af Finantsministeriet blevet meddeelt de Protocoller A, B, C, D og E, som i Motiverne ere blevne omtalte, og Udvalget har ved at betragte dem, end yderligere bestyrket sig i den Overbeviisning, at man vel maa vogte sig for at gaae ind paa en saa farlig Bet, som den hele Forskudsvei har vist sig at være (Hør). Vi have lagt Mærke til, at ikke saa af de, som have faaet Laan, ere blevne ved at faae Laan aarligt eller hyppigt gjentaget og deri have vi seet et Beviis for at Laanet ikke hjalp Manden, som var vant til at være i Forlegenhed, ud af denne Forlegenhed, men kun hjalp ham for en kort Tid, og at i Almindelighed de mellemiggende Tider, naar Laanet begjærtes, stedse tog af, som ogsaa var en ganske naturlig Ting; thi naar en Mand først er kommen til ikke at have nok af den Indtægt, som han har og af denne skal afgive noget til at afbetale paa tidligere Laan, saa vil Utilstrækkeligheden endnu blive tydeligere og mere fremtrædende og altsaa Nødvendigheden for ham til tidligere at begjære et Laan, om han ikke har været istand til væsentligt at indskrænke sine Udgifter, bliver en ligefrem Følge deraf. Disse Betragtninger siger jeg, ere de, som have ledet Finantsudvalget til med stor Omhyggelighed at undersøge, hvorvidt man kunde gaae ind paa det af Finantsministeren gjorte Forslag, om at vedblive med de Forskud, som hidtil have været givne, uafhængige af de her omtalte Laan, paa Dvarrals eller Mars-Gage med Afdrag uden Sikkerhed, og Udvalget er kommet derhen til, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, at alle tilsammen have meent, at man burde